

On Tue, Oct 12, 2021 at 8:54 AM Gil Goldraich <gil@gil-law.co.il> wrote:

בקר טוב

שכר טרחתך שולם על ידי הצדדים בחודש מאי 2021

מצ"ב אסמכתאות

בברכה

ע"ד יפית שטרית-כהן

From: Fennig Consulting <fennigconsulting@gmail.com>

Sent: Sunday, October 10, 2021 8:05 PM

To: Gil Goldraich <gil@gil-law.co.il>; בית משפט השלום בקריית <04-8748784@myfax.co.il>

Subject: Re: ניר גרבר

עורך דין גולדרייך

חוות הדעת הושלמה כבר ביוני 2021

אין ברשומותי אישורים על התשלום במלואו

עם קבלת התשלום תשלח חוות הדעת מיידית לצדדים ולבית המשפט

פרופ. פניג

On Sun, Oct 10, 2021 at 11:31 AM Gil Goldraich <gil@gil-law.co.il> wrote:

ד"ר פניג שלום

בהמשך לשיחתם הטלפונית, אודה על קבלת חוות הדעת בעניינם של ניר גרבר

תודה מראש

ע"ד יפית שטרית-כהן

גיל גולדרייך, עו"ד

- סגן יו"ר פורום נזיקין, ביטוח, ביטוח לאומי - לשכת עורכי הדין מחוז חיפה.
 - סגן יו"ר פורום נזיקין ארצי בלשכת עורכי הדין.
 - ממלא מקום יו"ר פורום ביטוח לאומי ארצי בלשכת עורכי הדין.
 - יו"ר ועדת כספים לשכת עורכי הדין בחיפה.
-

טלפון ליצירת קשר - 077-5350634

החלטה	12/10/2021	ו' חשוון תשפ"ב,
תיק	61176-01-19	
שם	לובנה שלאעטה חלאילה	
צד המבקש להמציא למומחה שאלות בהתירה, יעשה כן תוך 30 יום מהיום, תוך המצאת עותק מהשאלות לביהמ"ש ולצד השני. בחלוף פרק זמן זה, בהנחה כי תתקבל במהלכו, חוות הדעת של ד"ר תירוש, ובאם לא תוגש כל בקשה/הודעה מטעם מי מהצדדים, בדעת להורות על הגשת תחשיבי נזק לצורך מתן הצעת פשרה. ת-פנימית ליום 15.11.21 (השלום) *** נחתם דיגיטלית ***		

פרופסור פניג שמואל-

דרך כפר הדר 37 הוד השרון, טלפ

כתובת למכתבים: ת.ד.

דוא"ל: mail.com

פקס: 654

המידע הנכלל במסמך זה מוגן לפי חוק הגנת הפרט
מכיל מידע אשר עלול לגרום נזק לבריאותו הנפשי
התיעצות עם גורם רפואי מוסמך או בניגוד להנחיות

חוות דעת רפואית-פסיכיאטרית – ג

קרי(ת)

מוניתי על ידי בית המשפט להעריך את מצבו הנפשי ולקבוע את נכותו של הנ"ל בעקבות תאונת
דרכים מיום 28.06.2015.

**הנני מצהיר בזאת כי ידוע לי היטב שלענין החוק הפלילי בדבר מתן עדות שקר בשבועה בבית
המשפט, דין תעודה זו כשהיא חתומה על ידי כמוה כדין עדות בשבועה שנתתי בבית המשפט.**

להלן פרטי השכלתי המקצועית

- *1 בוגר בית הספר לרפואה בהדסה עין כרם, האוניברסיטה העברית, 1977
- *2 רשיון לעסוק ברפואה 13996, מומחה לפסיכיאטריה של המבוגר מ 1987. רשיון מומחה 9578.
- *3 בוגר בית הספר ללימודי המשך בפסיכיאטריה, בית ספר לרפואה, אוניברסיטת תל אביב.
- *4 בוגר בית הספר לפסיכותרפיה בבית ספר לרפואה ע"ש סאקלר, אוניברסיטת תל אביב.
- *5 פרופסור מן המניין בחוג לפסיכיאטריה, בית ספר לרפואה ע"ש סאקלר, אוניברסיטת תל אביב.
- *6 בוגר הקורס האוניברסיטאי הדו-שנתי לפסיכיאטריה משפטית של הפקולטה לרפואה אוניברסיטת תל אביב, רמת אביב וחבר באיגוד לפסיכיאטריה משפטית ומשמש כמומחה פסיכיאטרי ממונה בתיקים אזרחיים מטעם בתי המשפט השלום בתל אביב, כפר סבא, רמלה, ראשון לציון, קרית גת, תל אביב, פתח תקווה ובאר שבע.
- *7 יו"ר ועדת בחינות ההתמחות בפסיכיאטריה מטעם המועצה המדעית של ההסתדרות הרפואית החל מאפריל 2005 עד אפריל 2014 ויו"ר ועדת הערר לבחינות מטעם המועצה המדעית מאפריל 2015.

נסיוני המקצועי

- *8 מנהל המרפאות והשירותים הקהילתיים במרכז לבריאות הנפש "שלוותה" בהוד השרון
משנת 1996 ועד פברואר 2018
- *9 1996-1991 – חוקר ופרופסור עוזר באוניברסיטת סטוני-ברוק ניו יורק
- *10 1991-1987 מנהל יחידת המיון וההשגחה בבית החולים "שלוותה".
- *11 יועץ פסיכיאטרי בית חולים גריאטרי "משען" רעננה 1996-2001

רשימת התיעוד הרלבנטי שהוצג לפני

1. מגן דוד אדום בישראל
2. מרכז רפואי תל אביב ע"ש סוראסקי
3. גיליונות קופ"ח מאוחדת
4. תיעוד מאת ד"ר שי דורי, מומחה לניתוחי פה ולסת
5. תיעוד מאת ד"ר אייל עוזר, רופא שיניים ומומחה בשיקום הפה
6. תיעוד מאת ד"ר חגי הררי, פסיכיאטר

פירוט התיעוד הרלבנטי עובר לתאונה

ת.ל. 04.10.1977, בן 44.

גיליונות קופ"ח מאוחדת:

25.05.2011 אורתופד. "בן 33, בריא, אנימטור. מזה מס' ימים כאב גב תחתון. טופל בזריקת וולטרן עם שיפור חלקי". הומלץ על מנוחה, נוגדי דלקת.

פירוט התיעוד הרלבנטי סביב התאונה

מגן דוד אדום בישראל:

28.06.2015 דו"ח רפואי. אנמנזה - "בן 37 הולך רגל אשר נפגע בעת חציית מעבר חצייה עם ביתו שהייתה בתוך העגלה. לדבריו לאחר הפגיעה, עף ונפל על הכביש. שולל איבוד הכרה, מתמצא במקום ובזמן. כעת, מתלונן על סחרחורת וכאב בפנים וביד ימין. בהגיעו – מתהלך, בהכרה מלאה, סימני דימום מאזור האף והלוע ושפשוף ביד ימין. ללא סימני מצוקה נשימתית, ללא חיוורון או הזעה".

היסטוריה רפואית – בריא בד"כ, לא נוטל תרופות באופן קבוע.

מרכז רפואי תל אביב ע"ש סוראסקי:

28.06.2015 סיכום אשפוז – מיון כירורגי. מדדים בקבלתו – דופק 97, ד"ר 15, GCS 134/93. מחלה נוכחית – "בן 37, בריא, ללא עבר ניתוחי, מעשן. היום היה מעורב בת"ד כהולך רגל. מנגנון פגיעה של רכב פרטי במהירות בינונית במעבר חצייה. הרכב פגע באגן הימני והשליך את החולה מס' מטרים על פניו כשהוא מנסה לבלום עם ידו השמאלית. זוכר את האירוע במלואו, שולל אובדן הכרה, ללא הקאות, לא בחילות, מעט מסוחרר ומתנהג באיטיות,

מתהלך. שולל חבלת חזה, בטן או גב".

בבדיקה – GCS 15, מתמצא בזמן ובמקום, עונה לשאלות באיטיות, מעט מתבלבל. נפיחות ניכרת באף, רושם לתזוזה גרמית. דימום קל מהחניכיים, שן חותכת שמאלית סדוקה. בוצע CT ראש שהדגים שברים באף ובספטום. ללא דם מוחי, סימני לחץ או תהליך מוקדי. ייעוץ פה ולסת – יעבור עקירה ושתל של שן 21, ללא שבר קליני בפלטה בוקלית. ייעוץ אא"ג - חבלת אף עם שבר אפי, הומלץ להימנע מחום ומאמץ, יגיע לביקורת. ייעוץ אורתופד – חבלה בקרסול שמאל, רגישות נפיחות קלה באזור ATFL. בצילום ללא סימני שבר.

חוסן לטטנוס ושחרר עם המלצה על המשך מעקב רופא מטפל, יומיים מנוחה ומשככי כאבים על פי הצורך.

פירוט התייעוד הרלבנטי לאחר התאונה

מרכז רפואי תל אביב ע"ש סוראסקי:

30.06.2015 אא"ג – סיכום ביקור. הגיע לביקורת. מעט דם מהאף משמאל, יש כאבים בצוואר משמאל. הופנה לביצוע CT רקמות רכות בצוואר – ללא ממצא חבלתי. גיליונות קופ"ח מאוחדת:

03.07.2015 אא"ג. ניתנה הפניה למיון לשקילת רדוקציה. מתלונן על נימול בקצה האף. ניתן אישור מחלה מיום 05.07.2015-25.07.2015.

22.07.2015 אא"ג. חש נימול בקצה האף, חולשה בחוש הטעם והריח. אבחנות – Deviated Nasal Septum. הומלץ על ניתוח אף SMR.

15.10.2015 כירורגית כף יד. "בן 38, יד ימין דומיננטית, עוסק באנימציה. לפני שנה נחבל באצבע רביעית מימין במהלך משחק כדורגל, אובחן שבר תלישה, היה בפיזיותרפיה. לפני שבועיים נחבל באותה אצבע, יש שוב כאבים".

תיעוד מאת ד"ר חגי הררי, פסיכיאטר:

04.12.2015 סיכום ביקור.

"בן 32, נילדה בת שנתיים וחצי, אנימטור. אנמנוזה בשלב זה מוגבלת".

סיבת הפנייה – התייעצות לגבי טיפול בשל מצב רוח ירוד.

רקע – "נשוי לגלי. שניהם עובדים כעצמאיים כאנימטורים, עם הצלחה משמעותית בשנתיים האחרונות. הגיע למצב בו יוכל לעשות את הדברים שהו אוהב ושהו יהווה את מקור הפרנסה העיקרי (אנימציה בפריים טיים בטלוויזיה). היה אמור לחתום על חוזה לשנה שלישית כעת. בת (נגה) בת שנתיים וחצי. שולל פסיכופתולוגיה בעבר. מעולם לא היה בטיפול ואף הרגיש צורך".

הפרעה נוכחית – "לפני כחמישה חודשים עבר תאונה כחולד רגל. החזיר את בתו מהגן, בהליכון,

חצה ברמזור ירוק. אב של ילד אחר מהגן שלא שם לב ככל הנראה פגע בו ובבתו. הילדה עפה, נחבלה בפנים. ללא שבר. הוא עצמו עף ונפל על פניו. היו שברים באף, שיניים קדמיות

וחניכיים

עבר ועדיין עובר טיפולים משקמים . מתאר תקופה בה הסתובב בלי שיניים קדמיות בשל ניסיון שלא צלח להציל את אחת השיניים .. אינו יודע בוודאות אם איבד הכרה, ככל הנראה היה רגע שאינו זוכר, הרגיש שמתעורר מהבכי של הבת . הגיע אליה עם פנים מלאות דם. בהמשך הילדה ביטאה. חרדות, כולל סירוב לראות אותו 'אבא אדום'. עד לאחרונה לא רצתה שהוא ייקח אותה. מתאר תקופה קשה מאוד סביב התאונה. חלומות חוזרים שחלפו. קשי" הירדמות (עד היום מתקשה להירדם, אך החלומות על התאונה חלפו). התקשה להסתובב בין אנשים. גם המראה שלו היה קשה. התקשה לעבוד. היה במס' פגישות אצל פסיכיאטרית, הוצע ריספרדל ובהמשך ציפרלקס. חשש לקחת אותם בשל הפחד שיקחה את החשיבה והיצרניות, עליה מרגיש שנשען. בהמשך הופיע מצב רוח ירוד , הרגיש שמה שהשיג בחייו אבד. כועס על עצמו שלא מצליח להתגבר ולחתמודד. מנסה להגיד לעצמו להיכנס לפרופורציה, לשמוח על כך נשארו בחיים. היו ועדיין יש מדי פעם מחשבות אויבדניות. מרגיש 'סוג של אבל'. לעיתים מצטער שיש ילדה כי זה מה שמונע ממנו התאבדות . מציין שמחזיק את עצמו. התפרק רק כשהיה אצל הפסיכיאטרית ולאחרונה כשהגיע לשיחה על העונה הבאה מול המפיק החל לבכות. מבין שבדיכאון ולכן פנה לטיפול. בימים האחרונים לדבריו הקלה מסוימת, בתו הסכימה לראשונה שייקח אותה לגן. משמעותי עבורו".

בבדיקה - יוצר קשר , עדיין קושי דיבור מסוים מצב רוח ירוד. בוכה מדי פעם , אפקט בעיקר דיספורי אך מתגווך. מהלך חשיבה תקין. בתוכן : עיסוק בעיקר באובדן, יש כעס עצמי על כך שלא /מתמודד כמו גבר/, כעס סמוי יותר על הפוגע ש'חיינו ממשיכים' והוא לע"ז שוקע. אויבדות כנ"ל . לא היו תוכניות קונקרטיות . בוחן ממציאות וישפוט קיימים. לסיכום – "רושם בעיקר של דיכאון כרגע , אם כי אין לשלול גם מרכיב בתר חבלתי, של צמצום, חשיבה שלילית. יש הימנעות מסוימת. למשל נמנע מלעבור במקום בו קרתה התאונה. בשל השיפור ובשל התנגדותו נמתין מעט . נקבע תור נוסף והונחה להיות אתי בקשר במידה ותהיה החמרה". הומלץ על נייטול לשינה.

15.12.2015 סיכום ביקור.

תוספת לרקע – הבכור מבין שלושה אחים – אח חי כיום בברלין ואחות גרה בחיפה נ+2. ההורים עבדו שניהם. האב כיום בן 64, עצמאי, מתכנת מחשבים. כיום לקראת סוג של פנסיה כפויה בשל העדר חידוש חוזה עם קקוח גדוק, כך שנותר כלא עבודה. מתאר קושי. "חושב שהיה ילד רגיש ושהאב בעיקר לא ידע איך להתייחס אליו . והמסרים היו שילא צריך להתבכין, להמשיך הלאה'. כיום כאב בעצמו מרגיש שהיה חוסר. לצד זה מרגיש אהבה הדדית. קשר עם אחותו טוב. סה"כ מתאר ילדות רגילה 'ללא אירועים מיוחדים'".

"...בפגישה היום , ללא שינוי. מתאר תחושת אפטיה מתמשכת, גם דברים נעימים וגם דברים שהיו בעבר מלחיצים אותו כגון לדבר בפני קהל נחווים עם צמצום רגשי .. מרגיש שיש 'ניר של פעם' שנעלם ועכשיו הוא אדם אחר. מחשבה שכולם ממשיכים עם חייהם, שמחים . רואה את הדברים. העצובים מסביב. מתאר אירוע-בו ראה אישה זקנה אוספת אוכל מהפח, הציע לה כסף וסרבה. הרגיש הזדהות אתה. בדומה לפגישה הקודמת גם נראה קושי לתת לעצמו

לגיטימציה להרגשה הרעה שמרגיש, אינו משתף את הסביבה, למרות שרואים (אשתו והחורים הציעו שילך. לפסיכולוג). מתאר אירוע בו היה ליד הרכבת, הרגיש שצריך להתרחק מהפסים כי יש מחשבה לקפוץ, חושב שלא יפגע בעצמו. שוב נערך דיון לגבי טיפול תרופתי. מבטא חשש אוורטי מתלות, מחיקה של עצמו. ההערכה היא כי מתחת לזה מתקשה עם המחשבה שאינו מתגבר בכוחות עצמו. קיימת עדות לדיכאון, אפקט דיספורי, קשוב לדברים שליליים בסביבה, מתקשה להירדם עדיין, תחושת נמבנס. רושם כי קיימים מרכיבים של תגובה בתר חבלתית, בעיקר צמצום. יתחיל ציפרלקס 10 מ"ג בעליה הדרגתית."

29.12.2015 סיכום ביקור. החל טיפול בציפרלקס לפני 5 ימים. "...מתאר ביום הראשון תחושת הטבה חולפת ואחריה תחושת עמימות. מתקשה לישון בלילה (גם טרם הכדור), קושי להירדם, מתעורר באמצע הלילה...שולל שיש כעת חלומות על התאונה (בהתחלה היו) - אבל ראה למשל לפני מס' ימים פוסטר למניעת תאונות דרכים, תמונה של אבא וילד, הרגיש קושי לראות את התמונה. מבקר את עצמו על כך שלא מצליח לצאת מזה, לתפקד. בצבא שירת בנחל מוצנח. היה במלחמת לבנון השנייה, חשוף לקרבות, אף פעם לא קרה שמישהו נפצע או נהרג מהצוות שלו אך היה חשוף לפגיעות של צוות אחר. כשלושה חדשים טרם סיום השירות, נעקץ על ידי דבורה והגיב בשוק אנאפילקטי. נמצאה בהמשך רגישות לדבורים. לא זוכר את האירוע כמלחץ למרות שסביב אנשים נלחצו. פנו מ"ארץ נהדרת" שיעשה לפחות חצי עונה, שואל לגבי האפשרות שיוכל לעמוד בזה. מדבר על כך שמדובר בעבודה אינטנסיבית. דובר עמו מחד שלא ניתן לצפות מה יהיה. על הסיכוי בכל זאת שעבודה תחזיר אותו לחיוניות ותחושת ערך לצד הסיכון שלא יעמוד בלחץ והסיכוי והסיכון שבדחיית הצעה (העדר לחץ ותחושת פספוס בהתאמה). ניכר כי עדיין מדוכא, רואה את הדברים באור פסימי, מתקשה לראות צדדים טובים בחיים כרגע. מתאר שגם ביתו עדיין עסוקה בתאונה, למשל אמרה לפני כמה ימים שיזהר, שאל ממה? ענתה מהאוטו. החל אנקופרזיס, לאחר שכבר הייתה גמולה. מרגיש שיש לחצים מכל כיוון."

הומלץ על העלאת מינון לציפרלקס 10 מ"ג, ינסה ליטול בלילה נייטול.

12.01.2016 סיכום ביקור. "שיפור. מצב רוחו טוב יותר, רואה אופק, החל ליזום דברים. מתאר קהות מסוימת ועייפות במהלך היום, אולם מרגיש שאלו זניחים לעומת היציאה מהמצב הקשה בו היה. מדבר באופן מרומז על התקופה בה הרגיש רע, על אירוע בו היה קרוב להתאבדות, יצא להסתובב בלילה...חזר כי לא יכול לפגוע באשתו ובילדה...לעשות את זה לאחרים". מספר על הורי אמו, ניצולי שואה, ועל האווירה בבית שיש דברים יותר קשים ואסור להתפנק'. מספר שהתפתח מאוחר, היה נמוך קומה, החל להתגלח רק בצבא. הציקו לו על כך בעיקר בכניסה לחטיבה. התאמן בקרטה בעידוד הוריו כדרך להתחזק גופנית. באותה עת בחטיבה הרגיש שנמאס לו מזה וסרב להמשיך. מתאר אירוע בו האב נכנס לחדר בניסיון לשכנעו, כשסרב, האב אמר בכעס 'תהיה כל החיים קטן וחלש'. הרגיש פגוע מכך שגם במקום ה-כביכול בטוח, נפגע כמו שנפגע מחבריו. מיד אח"כ מתאר את הדברים הטובים שקיבל מהוריו. מתאר שעדיין תקשה ליד מעברי חציה. אין כרגע מחשבות אובדניות, אפקט מלא, מסוגל ליצור וליזום...

ימשיך באותו טיפול".

23.02.2016 סיכום ביקור. "מרגיש שהשיפור שהיה בהתחלה מעט התמתן. סה"כ מרגיש שימשייטי, מתפקד, עובד, עסוק, מצליח לא לשקוע. לצד זה לא לגמרי חזר לעצמו. נמנע מלגעת בנושאים כואבים ואף התקשה להגיע היום לפגישה מחשש שיפתחו דברים. לדוג' כשנשאל ע"י אנשים לאן נעלם עונה שהייתה תאונה אך 'מעדיף לא לדבר על זה'. יש עדיין קשיי שינה, מצליח להירדם אך מתעורר בקלות. מתאר חלומות 'חיים' ומסוייטים, מספר על חלום בו נשברות לו השיניים, אך אין חזרה המתמצה בחלומות על התאונה. לצורך התביעה צריך לחזור לתאונה ומתקשה לעשות את זה. בנוסף לשינה הקלה מתאר חריקת שיניים, תחושה מעט תפוסה של השרירים, אולם אינו מעוניין לבדוק טיפול תרופתי אחר. מרגיש שהתרופה מעט מקהה אותו, 'פחות אמפטי, דברים פחות מרגשים נוגעים ומרגשים', אך כאמור אינו מעוניין בשינוי. נמשיך באותו טיפול".

01.08.2016 סיכום ביקור. "פנה למעקב וחידוש מרשם. מתאר שהטיפול 'עזר לתפקד', חזר לעבוד. עם זאת לא מרגיש שלגמרי חזר לעצמו. נמנע מלחשוב על התאונה, ועל המצב בו היה. רואה את כל התקופה כ'חור שחור'. יש חלומות מסויטים על התאונה מדי פעם. לאחרונה היה יום השנה. באתו יום הלך וחצה את הצומת מס' פעמים. קיים עדיין בוז עצמי מסוים על כך שהתדרדר למצב הזה בעוד שלדיו היה צריך להודות על כך שהוא והילדה סה"כ נשארו בחיים...יתכן שכעת מתעוררים דברים כי אמור לטפל בשינוי, יתכן גם ניתוח באף בשל קשיי נשימה. תרופתית - מרגיש אמנם הקלה אך עדיין קהות מסוימת. בפעמים ששכח את התרופה הרגיש לא טוב, חושש שלא יוכל להתנתק מהתרופה, מרגיש פיזית לא טוב, עלה 13 ק"ג במשקל ויש ברוקסוזם. חושש כעת להחליף את הטיפול. כמו כן קושי לעיתים להגיע לאורגזמה. סוכם כי ימשיך בחדש הקרוב. כעת נכנס לתקופה פחות לחוצה מבחינת עבודה, אולי יוכל לחזור לספורט, שינה סדירה ואכילה סדירה. במידה ולא תהיה הטבה נדבר בטלפון ונשקול החלפה לפרוזק בשל העלייה במשקל, או לוסרטל, בניסיון לטטר מינון".

תיעוד מאת ד"ר שי דורי, מומחה לניתוחי פה ולסת:

12.12.2016 אישור על עקירת שיניים 11, 21 ומילוי עצם לאחר חבלה בלתי הפיכה בתאונת דרכים וכן התקנת שתלים.

תיעוד מאת ד"ר חגי הררי, פסיכיאטר:

12.01.2017 סיכום ביקור. "הפסיק זמן קצר אחרי הביקור האחרון את התרופה בשל רצונו להתמודד בלעדיה וקושי עם המחשבה שזקוק לתרופה. חלה החמרה, שוב מצב רוחו ירוד, מתקשה מאוד לתפקד בעבודה, מה שמוביל התגברות חרדה כי פרנסת הבית וגם העבודה של אשתו תלויים בו. אשתו כעת בהיריון, שבוע 20, קושי בקשר ביניהם, לתחושתו על רקע הירידה במצבו. הוצע כי יתחיל טיפול עם פריזמה, בעליה מדורגת עד 20 מ"ג, בניסיון להגיע לתוצאה דומה עם פחות ת"ל מאשר עם הציפרלקס".

גיליונות קופ"ח מאוחדת:

31.07.2017 רופא משפחה. מתלונן על אי נוחות בבטן תחתונה, החמירו לאחר משחק כדורגל. הופנה לכירורג ו-US בטן. ניתן מרשם ל-Narocin 275 מ"ג*2 ביום.

תיעוד מאת ד"ר אייל עוזר, רופא שיניים ומוחה בשיקום הפה:

02.11.2017 סיכום טיפולים דנטליים – התקבל לטיפול 4 שבועות לאחר חבלה בתאונת

דרכים. עבר סדרת טיפולים בין 07.2015-01.2017.

גיליונות קופ"ח מאוחדת:

28.08.2018 אורתופד. נחבל בברך שמאל לפני 3 ימים בלילה בכדורגל". הופנה ל-MRI גפה

תחתונה, פיזיותרפיה. ניתן אישור מחלה לימים 28.08.2018-28.09.2018.

19.10.2018 אא"ג. חש חסימה אפית לאחר תאונת דרכים עם שברים באף. בבדיקה – מצב

כללי טוב, סטיית מחיצה לימין. הופנה לבדיקת רינומטריה ולמרפאת חוץ אא"ג.

דיון והמלצות – "לשיפור נשימה אפית לא מספיק לבצע יישור מחיצת האף ונראה שזקוק ל-

Septorhinoplasty.

14.11.2018 אורתופד. המשך כאבים בברך שמאל. מתקשה בדריכה עם צליעה אנטלגית.

בבדיקה

ניר גרבר נבדק בתאריך 19.05.2021

רקע

בן 43.5, בזוגיות+2 בנות (בגילאים 8.5 ו-3.5). במקור מחיפה.

משפחה

הבכור מבין 3 אחים – אחותו רופאת ילדים (נ+3, גרה בחיפה), אחיו גר בגרמניה ו"מתעסק במחשבים" (נ+1). איך הקשרים במשפחה? "די טובים. ההורים שלי נפרדו לא מזמן, בגיל 70. אני קיבלתי את זה אוט אוף דה בלו אבל מסתבר שתקופה ארוכה היו לא בסדר. אני היחיד שלא ידע מהילדים כי מסתבר שאחרי התאונה לא רצו להגיד לי שהיו בטיפול זוגי ודברים כאלה. לפני שנה וחצי-שנתיים נפרדו. אבל אנחנו משתדלים לשמור על קשרים בסדר. אף פעם לא היינו המשפחה הכי חמה בעולם אבל אנחנו בסדר".

שירות צבאי

שירות צבאי בנח"ל, פלחוד 50. שירות קרבי. שוחרר 3-4 חודשים לפני סוף השירות כי נעקץ ע"י דבורה והתגלתה אלרגיה אחרי שוק אנפילקטי.

השכלה

אחרי הצבא למד אנימציה בבצלאל, שם הכיר את גלי, בת זוג

ו.

תעסוקה

עבד תקופה ארוכה כעצמאי ושכיר ב"כל מיני אולפנים" ואז החל ליצור יחד עם גלי והקימו סטודיו ביתי.

רקע פסיכיאטרי

שולל רקע נפשי לרבות טיפול פסיכולוגי/פסיכיאטרי בעבר.

ללא הפרעות נפשיות במשפחה.

הסוגיה הנוכחית – תאונת דרכים ב-2015

איך הגעת להחלטה לתבוע? "זו הייתה ת"ד לא קלה, עם נזקים. שיניים, אף. הייתי עם הילדה שלי, לקחתי אותה מהגן ובמעבר חצייה דרסו אותנו. עברנו בירוק ודרסו אותנו. היו לי חבלות פיזיות שדרשו טיפולים ארוכים". אבל זה היה לפני 6 שנים. "הלכתי לעו"ד, הדבר הזה לקח הרבה זמן כי אני חושב שיש עניין מול החברת ביטוח, כנראה לא היה לו רישיון או ביטוח. אני לא מתעסק בזה, משהו ביניהם – כנראה בין החברת ביטוח לקרנית".

לדבריו ניגש לעו"ד לראשונה בשבועות הראשונים שלאחר התאונה. ואז נרדם כל הסיפור? "מבחינת התביעה? הם מטפלים בזה. היו לי גם טיפולים ארוכים של שיניים, עניינים נפשיים".

איזה טיפולים נפשיים היו? "אני אחרי התאונה נקלעתי לתקופה לא טובה". מה זה תקופה לא טובה? "אני חושב שהתפרץ אצלי דיכאון עמוק. אני אף פעם לא הייתי מטופל לפני ולא ידעתי בדיוק מה עובר עלי. אני באותה תקופה הייתי צריך לחזור...הרגשתי רע מאוד. לא ידעתי מה עובר עלי והלכתי לפסיכיאטרית שרשמה לי כדורים. אני לא בן אדם שלקח אי פעם כדורים ואז הייתי אמור להמשיך לעבוד. בהתחלה היו פגיעות פיזיות שמנעו ממני, שיניים מרוסקות. וגם מאופי העבודה לא רציתי להתנהל ככה. אני אנימטור, באותה תקופה הייתה לנו פינה ב"ארץ נהדרת". הייתי שם שנתיים והייתי אמור להמשיך לעונה שלישית, באתי לשם בשביל להתחיל את התהליך, ומול העורך הראשי במקום לעבוד כמו שצריך - התפרקתי. הוא יצא גבר, חיבק אותי. אמר לי שהכל בסדר, שלח אותי לפסיכיאטר שהוא מכיר. הוא רשם לי כדורים, התחלתי לקחת כדורים לתקופה. לא רציתי לקחת כדורים, זה השפיע עלי לא טוב מבכמה בחינות אבל לקחתי, ואז עשיתי הפסקה אחרי משהו כמו 7-8 ודשים. לא רציתי להיות עם כדורים". למה, מה זה עשה לך? "הרבה תופעות פיזיות. בכל התחומים". חשק מיני? "גם. כן. גם השמנתי בטירוף. בתקופה של הדיכאון הייתי ממש בתת תזונה ופתאום השמנתי בטירוף. וגם נפשית. אני והבת זוג שלי עובדים יחד, יש לנו סטודיו. אני תסריטאי, וזו הפרנסה שלנו. ויש לנו את הסגנון המיוחד שלנו – הדברים שאני כותב...אז עשיתי הפסקה בטיפול ואז התפרץ דיכאון יותר קשה. חודשיים אחר כך. וקיבלתי טיפול אחר, ביקשתי שיחליף לי. באיזה שהוא שלב עברתי לקנאביס. וזהו, זה בהיבט הזה".

מה זאת אומרת עברת? משהו רשם לך? "לא". טיפול עצמי. "כן". ואז סילקת את הכדורים? "כן, בהדרגה. רציתי להיפטר מהכדורים". ובמה הקנאביס עזר לך? "הוא עוזר בזה שאתה יכול לתפקד בצורה מסוימת. אתה לא בדיכאון. מרגיע אותך, מרגיע חרדות. אתה יותר רגוע. יש לזה מחיר גם לקנאביס. בהתחלה זה הציל אותי ממש. מתישחו אותה מתחיל להבין את המחיר של זה. אבל זה היה התהליך הנפשי. זו הייתה תקופה ארוכה אחרי התאונה שזה המשיך. וזהו, ופיזית – יש לי שיניים מרוסקות ואף – אני לא יכול לנשום מהאף אז בנפרד זה טיפולים שאני צריך לעבור. אז הכל ביחד זה היה האפקטים של זה. וגם הבת שלי הייתה איתי בתאונה".

הבת הייתה בת שנתיים וחצי אז, "היא הייתה קשורה בעגלה. אני עוד ראיתי...פשוט לא דיברתי על זה מאז (החל לבכות). היא הייתה קשורה, הספקתי לדחוף אותה לפני אז היא חטפה רק מכות יבשות

ויצאה מזה בסדר, לא עם פגיעות רציניות. וזה היה גם תהליך איתה, היה לזה את האפקטים של זה. וזו השתלשלות העניינים בגדולי".

הבת זוכרת משהו? "יש לה כמה דברים שנחרטו לה. מה שקרה זה שהאוטו העיף אותי כמה מטרים. בראש אמרתי 'זהו'. זו הייתה המחשבה שלי. סוג של השלמה. עפתי משם. ומה שנחרט לה – בגלל שספגתי את החבטה אז אולי איבדתי הכרה קצת ואז שמעתי את הבכי שלה. זה מוזר לי...אני זוכר שפגע בי, שחור, ואז שאני מסתובב ומסתובב. זה הרגיש לי המון זמן וקמתי מריסוק של השיניים על הכביש. נפלתי עם הפנים לתוך הכביש וקמתי מלא בדם. אני קמתי מבכי ואנשים שהיו ובאו מיד לאסוף אותה ואני רצתי אליה והייתי כולי מלא דם וגם לא הצלחתי להתקשר לבת זוג שלי כי החליק לי מהדם הכל. וזה היה לה מאוד טראומטי. וזה באופן כללי היה לה חוויה קשה". לדבריו היה בטוח שלא תזכור אבל כשעוברים ליד המקום כן זוכרת ששם הייתה התאונה. "היא זוכרת את הדם, זוכרת איך נראיתי. לקחו אותה מיד לטיפול בילדים, ל'דנה'. אני משתדל לא להעלות את הנושא. כשהיא מעלה את זה אני לא מפתח את זה וכמה שיותר מהר אני רוצה...יש כל מיני מקרים נגיד שהיינו בטיסה ונפלו לי השיניים, ההשתלות, באמצע הטיסה. זה עם דבק וברגים, אולי איכשהו קשור לחץ אוויר, אז פתאום היא רואה אותי בלי שיניים – אבל אני מאוד משתדל שזה לא יהיה נוכח, מבחינתי שתשכח את הכל ושלא יהיה לה שום דבר".

המצב כיום

הימנעות -

והיום מה אתה מרגיש? "היום אני משתדל לא להתעסק בזה או לחשוב על זה. אני אגיד לך את האמת, גם לדבר על זה עושה לי רע. אני משתדל לא להתעסק בזה. כשזה עולה זה עולה". **איך זה עולה?** "כשאני לוקח את הבת (הקטנה) מהגן ולוקח אותה בעגלה. אם אני באזור אז אני לא אעבור...אני גר ליד, זה לא רחוק מהבית שלי המקום. זה מיד עולה. זה עולה כשאני מסתכל במראה ורואה שיניים. וזה עולה כשאני מתחיל להתעסק בזה. זה היה דבר ישן התביעה הזו ועכשיו פתאום אני צריך להתחיל לראות מומחים ושיניים ואא"ג. כל השבוע יושבת עלי השיחה הזו. אני באופן אישי מנסה לא להתעסק בזה...הייתי במקומות לא טובים עם הדבר הזה ואני שם את זה בצד".

"...תמיד הייתי זהיר, זה קרה באור ירוק. לא עברתי אף פעם באור אדום, בטח לא עם הבנות. אתה יכול להיות זהיר כמה שאתה רוצה אבל הדברים האלה קורים. זה גם צף בדברים מסוימים – בגלל שהייתה פגיעה בפנים – אני יכול ללכת איתה לגן שעשועים ויש את הרצפה הרכה הזו ואני חושב 'אם הייתי נופל על זה אולי היה אחרת'. דברים כאלה".

פגיעה פיזית, הפרעה לשינה -

לדבריו ישנה פגיעה בנשימה מהאף, מפריע לשינה. כמו כן עבר טיפולי שיניים רבים. "הייתה תקופה גם שאני לא יודע אם זה נפשי או פיזי או ביחד – חריקות שיניים ואני גם לא נושם מהאף וכאבים בפנים אז טופלתי בפיזיותרפיה תקופה". **היה ברוקסיזם? היית משפשף את הלסתות?** "כן...גם הייתה תקופה של חלומות וסיזמים וכאלה. ודווקא הקנאביס גרם לי

לחלום פחות. עבר הרבה זמן, עברו 6 שנים. זה הרבה זמן."

תעסוקה -

אתה אומר שבת הזוג תלויה בך בעבודה? מה אתה עושה היום? "אני עושה אותו דבר. הייתה לי תקופה די ארוכה שלא הצלחתי לעבוד ועבדתי בהיקף יותר קטן. למזלנו הצלחנו קצת לפרוץ ועשינו סוג של שם לפני התאונה ואנשים זוכרים אותנו. עוד המשכנו ועשינו בהיקף קטן כשחזרתי ל"ארץ נהדרת". ועכשיו אנחנו מתפרנסים אותו דבר, סטודיו קטן, היא על הצד הוויזואלי ואני יותר על הכתיבה וביחד אנחנו עושים פרסומות, סרטונים. בעיקר דברים מסחריים."

ובאותה תקופה אצל ד"ר הררי – לא תפקדת כ"כ. מה היה מבחינת העסק? "עם הכדורים אספתי את עצמי ולמזלי זכרו לנו חסד נעורים ב"ארץ נהדרת" ונתנו לנו לחזור לחלק מהעונה. ודווקא עבודה מעסיקה אותך במובן הזה". הצלחת התרכז, ליצור? "זה היה קשה, זה היה גם באיכות בעייתית. חלק מהכדורים, מה שלא אהבתי – הם שמים אותך בגישה של קצת 'פאק איט', 'זה בסדר, לא נורא'. אני מאוד פרפקציוניסט בעבודה שלי, בגלל זה הגענו לאן שהגענו, וברגע שאתה מתחיל קצת לשחרר אתה אומר לעצמך 'אוקי זה גוד אינף'. מצד שני זה עדיף בהרבה על האלטרנטיבה. וחזרנו לעבוד. היינו חייבים. לא עבדתי תקופה ארוכה אחרי התאונה. וכתוצאה מכך גם גלי, בת הזוג שלי, לא עבדה. כי אנחנו בסימביוזה, עובדים יחד...חזרנו לעבודה. אנחנו לא בהספקים של אז, אבל אנחנו עובדים."

טיפול -

אז הרומן עם הפסיכיאטר לא הי כ"כ מוצלח. היית יכול לקבל קנאביס דרך הפרעה הנפשית – לא ניסית? "ביררתי על התהליך. אני מראש – הגישה שלי הייתה – בעיקר בגלל הסיטואציה שלנו, שהייתי מקצועית במקום טוב לפני התאונה וגם כי למעשה המשפחה שלנו מתפרנסת מכך שאני צריך לעבוד. לא רציתי לחפור בדבר הזה. זה מה שהנחה אותי כל הזמן. גם הפסיכיאטר, זה לא שהוא היה רע. בחיים לא הייתי בטיפול. אני לא בוכה. לא מתפרק. לא מדבר. זה לא שלא עשה לי הקלה לבוא ולדבר עם בן אדם, איך שהתיישבתי אצלו על הכיסא התחלתי לבכות. אבל הגישה שלי הייתה שאני רוצה לחזור לתפקד ולעבוד ולחזור לתפקוד...הדבר היחיד שיצא לי מכל הדבר הזה שאני יודע מה זה דיכאון."

לדבריו לפני התאונה היה משתמש בקנאביס אך בכמויות מזעריות. וכיום זה יום יומי? "בד"כ כן. אני מודע להשפעות". איזו השפעה לא טובה אתה מרגיש? "יש כל מיני סוגים שלמדתי מה ואיך. קנאביס בסופו של דבר מערפל. בהתחלה זו הדרך היחידה שהצלחתי לעבוד איתה אבל לקנאביס יש אפקט שמאוד מנתק אותך. נגיד אם יש לי דברים שצריך להגיע מפוקס/ממוקד אז דווקא אני כמה שיותר משתדל. מודע לזה שיש השפעות אבל מבחינתי הן עדיפות על כדורים פסיכיאטריים". הכדורים יותר הפריעו לך מבחינה יצירתית מאשר הקנאביס? "גם נפשית גם פיזית. הקונספט של להיות תלוי בכדור היה נראה לי...". ולהיות תלוי בקנאביס? "בסופו של דבר זה נכון..."

עם הפריזמה היו פחות תופעות לוואי לעומת הציפרלקס. את הקנאביס התחיל במקביל עם הפריזמה ולאט לאט הפחית מהפריזמה.

דיכאון -

לדבריו זו הייתה הפעם הראשונה שחוזה דיכאון. ללא רקע נפשי בעברו או במשפחה. "גם ההורים שלי, עד שהבינו שאני בדיכאון הגישה שלהם הייתה 'צא מזה, יכל להיגמר יותר גרוע'. וגם אני בגישה הזו – יש כ"כ הרבה דברים נוראים בעולם שאם אני מסתכל גם אחורה על התקופה יש לי סוג שלי בושה על איך שהתנהלתי ומה שזה עשה לי. גם הייתי חייל קרבי. הייתי בסיטואציות. לא רציתי להתעסק בזה. כולם אומרים שדיכאון טוב ליצירתיות – זה שטויות. הכל שחור. ואני לא רוצה להגיע לשם ולא רוצה לחפור בזה. אני צריך לתפקד, לא צריך להיכנס לדברים האלה".

לדבריו הדיכאון השני היה משמעותית חמור מהראשון.

חושב שהנהג הפוגע היה בטלפון. שלח לו זר פרחים אחרי התאונה. לא תקשרו מאז. "ואני חושב שהרבה זמן אח"כ נולד לו תינוק. ראיתי אותו ואת המשפחה שלו יושבים עם תינוק בבית קפה. בשבילי לראות אותו מבסוט עם המשפחה שלו, עם תינוק חדש...לא יכולתי לראות את זה ועשיתי אחורה פנה. אמרתי 'הואי שהייתי זה שדורס'. הייתי מתחלף איתו. אבל זה היו מחשבות שלי כשהייתי בדיכאון. בל היום אני לא בקשר איתו, לא יודע מה קורה איתו ולא מעניין אותי".

פגיעה בתפקוד -

ממה שאני מבין הייתה תקופה של שנתיים-שלוש שפגעה בתפקוד שלך. "כן...וגם היום ההספקים שלנו הם לא...העבודה שלנו היא לא בהיקפים שהייתה אז. אני צריך להיות קריאטיבי כל הזמן וזה באמת נע לפי תקופות. פעם הייתי יכול להיות – שזה כל עולמי – ועכשיו זה מאמץ להביא את ה...אבל אנחנו מתפקדים. אני עובד". מה זה אומר שאתה פחות קריאטיבי? "אני מאוד משתדל לא להיכנס לתקופות של חרדה וכאלה כי תקופות כאלה הן חוזרות לפעמים וקשה מאוד לעבוד ולתפקד במקצוע". ביום יום יש ימים/תקופות שאתה לא יכול לתפקד? "זה יותר לפי תקופות. לא יום כזה ויום כזה אבל פתאום יש תקופות של חרדות פתאום, תקופות של אבן כזו שיושבת, שזה צף. בעיקר בתקופות שיש את ההקשרים האלה של התאונה ופתאום נניח שבוע כזה - שאני הולך לראות רופאים – מוציא אותי מבלאנס. או שאתה פתאום יכול לראות איזו דריסה או סרטון". זה יכול להשפיע לכמה ימים או רק באותו יום? "מאוד משתנה. זה יכול להיות משהו שאני מצליח לנער מהר ולפעמים היה לי קטע שאני רואה תמונות שלי מלפני – זה תמיד עושה לי דיכאון. הייתה לי תקופה של תיעוד, רק לעצמי, כל הזמן ניסית להבין מה השתנה בי אז הייתה לי תקופה של תיעוד עצמי. אני כבר לא עושה את זה אבל אם אני נתקל בדברים האלה אני יכול...אני מנער את זה אבל. לא חופר בדברים האלה. כשזה קופץ זה פתאום מגיע".

קושי בהתמודדות עם סטריס -

אמרת שאתם לא עובדים באותו היקף – זה כי יש פחות הזמנות? אתה מרגיש שמהו נפגע בכומר שלך? "זה גם וגם. בהתחלה היינו בסוג של שיא, היו המון הזמנות ולא לקחתי עבודה בכל מיני תירוצים. בדיכאון אתה מתנהל על הפנים". אבל היום? "זה בעיקר עניין של – גם הרבה יותר קושי לייצר כל פעם את הרעיון, וגם מבחינת היקף – זה הרבה פעמים עבודה

נורא נורא בסטרוס. ל"ארץ נהדרת" נגיד העבודה תעלה לשידור – אין יום כאן ויום לכאן. ובעבודות האלה של הדד-ליינים זה הרבה יותר קשה, מציף אצלך, נורא בסטרוס ובחרדה ובמקומות של סטרוס וחרדה זה מפיל אותי...". לדבריו בהתחלה בשתי העונות הראשונות היו עושים 11-12 קטעים בעונה. אח"כ עברו ל-5-6 קטעים. "תקופה ארוכה מאוד אחרי התאונה הרגשתי, עד שהגעתי לאיזון כזה, זו הייתה תקופה ארוכה. אבל אנחנו 6 שנים אחרי. לא חשבתי שיקח כ"כ הרבה זמן העניין של התביעה".

זוגיות -

איך היחסים עם בת הזוג? "היחסים שלנו טובים. יש תקופות. היא מאוד הייתה בשבילי בתקופה הזו. גם ממש תקופה ארוכה עשתה הכל – לקחת ולהחזיר את הילדה. הפוגע היה אבא מהגן. היו תקופות גם, שבזה הקנאביס עוזר, של התפרצות זעם, חוסר סבלנות. בתקופות של סטרוס גם אנחנו עובדים ביחס והרבה פעמים זו דינמיקה של זוג שגם עובדים ביחד וגם יש בית – אבל אנחנו עדיין ביחד".

ומבחינת חתונה? "אף פעם לא היה דחוף לי. וההורים שלה בדיוק התגרשו שנפגשנו. אז היא ויתרה ואני שמחתי, גם לא אוהב להיות במרכז של העניינים".

סטטוס פסיכיאטרי

גבר הנראה כפי גילו, לבוש בהתאם לעונה, הופעה מסודרת. משתף פעולה עם הבדיקה, שומר על קשר עין מלא. ללא אי שקט פסיכומטורי. האפקט תואם, מתגוון בהתאם לתכנים. בכה כשתיאר את הסיטואציה אליה נקלע עם הבת. קצב הדיבור ומהלך החשיבה תקינים, ללא הפרעות. עשה רושם אמין.

שיחה עם האשה 13.12.2021

גלי אדלבראם ת.ז 034113803

ת. לידה 17.08.1977

ביחד 16 שנים, 2 בנות.

התקשרה בגלל שחששה שגיר איננו משתף בבדיקה ושלא ביטא את כל הקשיים.

מיד בתחילת הבדיקה התפרצה בבכי והיה צורך להרגיעה ולמקד את השאלות.

מקצועית

"יש איזורים שהשתנה מאד. אנחנו גם זוג וגם עובדים ביחד. היצירה הייתה האנרגיה המנוע של העבודה, כביכול חזרנו לביזנס ואנחנו עושים דברים אולם ניר מייצר אך לא מרגיש קשור, התהליך עצמו השתנה לגמרי, לא חושב שזה טוב, איבד את הניצוץ, עשינו סרט לבית התפוצות, לא רוצה לפרסם...אני זו שמפרסמת. משהוא השתבש, לא חזר להיות אותו דבר. צמצם את ההופעות בהרצאות. היום יותר קשה לו. פחות שיווק. אין את היכולת ליצור משהוא חדש".

גם עם ארץ נהדרת החוזה לא התחדש, כשהתחיל את הכדורים הצליח להתרכז, הפסקה של שנה וניסינו עוד חצי עונה שהתבססה על שאריות של עונות קודמות

מאז עושים פרסומות...עבודה שהיא פחות יצירתית.

יחסים זוגיים

לשאלתי על יחסים אינטימיים מתפרצת בבכי ירידה בשמחה והתקפי הזעם – כמובן משפיע. היחסים שלהם כזוג מאד סימביוטיים הן כשותפים ליצירה והן כבני זוג אינטימיים וכל דבר משפיע. הורות

"הורות: גם כאן...נוגה לא הסכימה ללכת אתו לבד וזה מאד השפיע. האמון נבנה מחדש, סף החרדה שלו לגבי שתי הילדות עלה".

התפרצויות זעם

דבר שני הוא התפרצויות הזעם, קשה לי להגיד את זה, מגיב חד על דברים מינוריים. זה תלוי מאד במצב הכללי, איך נראית השגרה, בעיקר לפני מפגשים חברתיים או משפחתיים גדולים. המקום שהוא מרגיש שהוא צריך לעשות הצגה. עשינו יומהולדת 4 לקטנה, בבוקר התפרץ.

בן 43 בזוגיות עם שני ילדים.

אין הסטוריה פסיכיאטרית קודמת.

תאונת הדרכים בה נפגע גופנית עם הפרעות גופניות מתלוות גרמה גם להתפתחות של הפרעה בתר-חבלתית טיפוסית שממנה לא התאושש למעשה עד היום.

והפרעה הנפשית מוגבלת כיום בכל שטחי החיים, פוגעת ביכולתו, בקשר הזוג ובקשר עם הילדים. אמנם הנבדק חזר לעבודתו כאנימטור אך קיימת פגיעה משמעותית ביצירתיות שלו שאיננה מאפשרת לו לחזור לרמה הקודמת בה תפקד.

לאורך כל הבדיקה היה מאופק והשתמש בביטויים מינוריים לתיאור מצוקתו והפגיעה התפקודית אך ניתן היה לחוש את עוצמת המצוקה וגם את הלכות.

בת הזוג שלא נכחה בבדיקה ביקשה לדווח לי טלפונית על מצבו הנוכחי ואיפשרתי לה אולם בעיון ברישומים שלי בזמן אמת ראיתי שתיאוריה לא היו רחוקים מהתרשמותי.

להערכתי סובל הנבדק כיום מסימנים שאריתיים של הפרעה בתר-חבלתית שמעומעמים על ידי הקנבים (אותו מקבל מסיבות רפואיות). את התרופות הפסיכיאטריות הפסיק בגלל תופעות לוואי. אולם להערכתי גם לשימוש הקבוע בקנביס יש מחיר, פגיעה ביכולתו ליצור, אולם נראה שעם מחיר זה מוכן הנבדק להשלים.

למרות שהנבדק חזר לתפקוד מלא מבחינת עומס העבודה והשעות, הרי קיימת פגיעה קבועה ביכולתו ליצור והוא לא חזר לעצמו. לכן אני מעריך את הפגיעה המקצועית כבינונית ולא כקלה ולכן גם דרגת הנכות. בשיטחים אחרים בחיים כמו היי-המשפחה והזוגיות בולטת גם כן הפגיעה אך כאן הוא מאפשר לעצמו להתפרץ ולבטא את מצוקתו ותסכולו.

מסקנות

הנבדק סובל מהפרעה בתר-חבלתית כרונית, כיום עם סימנים שאריתיים.

ההפרעה הנפשית פוגעת בכל שטחי החיים ובעיקר בתפקודו המקצועי.

אני מעריך את נכותו הזמנית בחמש השנים הראשונות ב 20% לפי 34 ב' 3 לתקנות הביטוח הלאומי.

אני מעריך את נכותו הצמיתה ב 15% לפי 34 ב' 2-3 מותאם לתקנות הביטוח הלאומי.

פרופ' שמואל פניג
פסיכיאטר
מ.ר. 13996 מזמחה 9578

פרופסור שמואל פניג 03.06.2021